

Fig. 24. G 23. Öja kyrka. Efter teckning av J. H. Wallman.

Inskrift (enligt Wallman):

✠ kani : itok : osten ...

Inskriften ger ingen tolkbar mening. Förmodligen har den varit mycket sliten och icke kunnat säkert läsas av Wallman.

24. Öja kyrka.

Pl. 6.

Litteratur: S 171. O. v. Friesen, Anteckningar 1923 (UUB).

Äldre avbildning: O. v. Friesen och J. W. Hamner foto 1923 (ATA).

Fragment av runristad gravhäll. Det ligger i kyrkgolvet, i stora mittgången, strax V om korsgången. Längd 1,04 m, bredd 0,92 m. Stenen är stympad i båda ändarna, därtill mycket hårt sliten, så att endast delar av ramlinjen med några få runor kunna skönjas. På mitten har funnits ett inristat kors.

Säve, som år 1844 har granskat den redan då tydligen mycket nötta inskriften, identifierar stenen med en av de fem, som enligt Liljegren (Linnæus, Hilfeling) tidigare ha funnits på kyrkogården.

Inskrift:

... sta -- y --- r sen : s ...

» ... sten över sin son ... »

Säve 1844: ... ris : haluols ... s - a ... sen : sun. — v. Friesen 1923: ... sta sen : s ...

25. Öja kyrka.

Pl. 7.

Litteratur: O. v. Friesen, Anteckningar 1936 (UUB).

Runristad gravhäll. Den ligger i kyrkgolvet på södra sidan av G 24. Röd kalksten (Hoburg). Längd 1,88 m, bredd 1,00–0,97 m.

Det har en gång varit en mycket vacker gravhäll. Korset på stenens mitt är ganska väl bevarat. Runinskriften tycks ha varit kort. Endast några få runor återstå att läsa i nedre högra hörnet:

... ok : ... h : am --